

İŞÇİ-KÖYLÜ

milli
demokratik devrim
mücadelesinde
OMUZ OMUZA

YIL : 1 SAYI : 9

ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR

25 KURUŞ

29 KASIM 1969

Fabrikada, toprakta, şehirde, köyde bütün emekçi ve yurtseverlerin görevi:

Yabancı mallara karşı

mücadele!

Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu, 1 Aralıkta başlayan Yerli Mallar Haftasında, yabancı mallara karşı mücadele kampanyası düzenlemiştir. Bu mücadeleye vargücümüzle katılalım. Yabancı malların yurdumuzu istilasına karşı yürütülecek her hareket, milli kurtuluş saflarını güçlendirecektir.

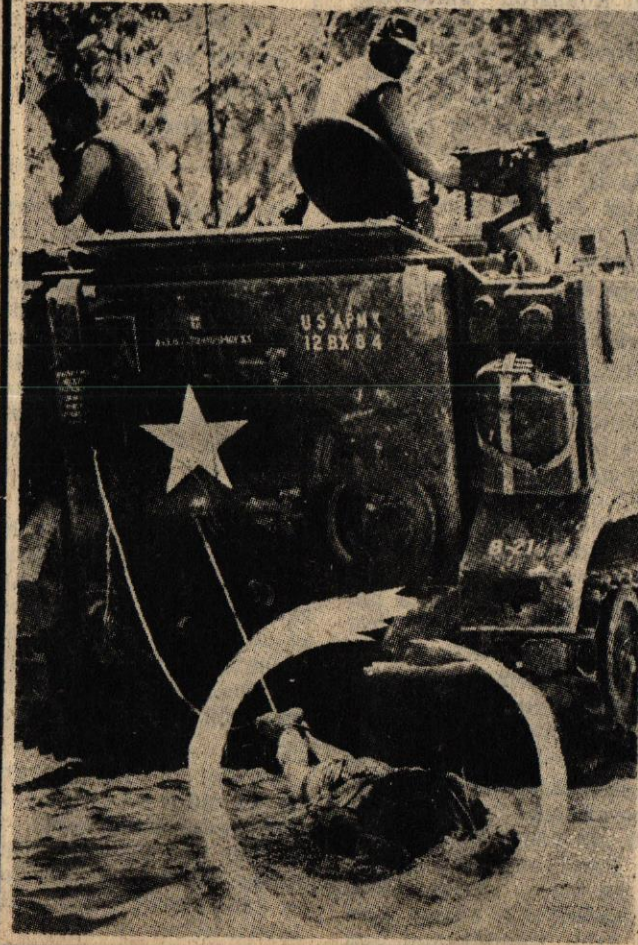
Yabancı mallara karşı yurt çapında mücadele, her yerde ve her şekilde sürdürülecek, yabancı malları kullanımının zararı ve milli sanayimizi nasıl baltaladığı anlatılacaktır. Bunun için, okullarda, yabancı sermayeyi inceleyecek Türkiye'de yaptığı işleri ortaya serecek konferanslar düzenlenecektir. Yabancı mallara boykot, afiş, pul, pankartlarla yayılacak ve yurdun her yanına duyurulmaya çalışılacaktır. Büyük şehirlerdeki Amerikan pazarları, kirli sömürü yuvaları durumundan çıkarılıp, mallarına boykot edilecektir.

Yabancı mallara karşı mücadele, yollara yazılar yazarak, yabancı sermaye ve malları üzerine bilgiler veren gazeteler, dergiler çıkararak sağlanacaktır.

Dış boyunduruktan kur.

Vietnam'da Amerikan Vahşeti

Bütün Dünya Halkları Amerikan Vahşetini Lanetliyor!

1968 yılının Mart ayında Vietnam'da Amerikan askerlerinin yaptığı zalimlik ve vahşilik bütün dünyada duyuldu. Mart ayının onsekizinci günü Vietnam'ın yoksul, küçük bir köyü olan My Lai'ye Amerikan askerleri girdi. Amerikalılar genç kızlara tecavüz ettiler. Kadınlara kocalarının gözleri önünde saldırdılar. Amerikalı hayasız caniler çocuk demeden, ihtiyar demeden bütün köy halkını kurşuna dizdiler. Köylü çocukların kimisini çevrelerine odunu yığarak diri diri ateşe verdiler.

Bütün bu yapılardan vicdan azabı duyan, terhis edilmiş bir Amerikan askeri geçişlerde bu olayları anlatınca bütün dünya Amerikalıların kahpece vahşetini öğrenmiş oldu. Yiğit Vietnam halkının kurtuluş savaşı. Amerikalıların bütün cinayetlerine rağmen zafere yürümektedir. Amerikalılar kahraman Vietnam halkının karşısında dize gelecektir.

Değirmenköylülerin mücadelesi
tüm yurtseverlerindir!

Armutçuk'ta 1000 kömür

Değirmenköy'lülerin mücadelesi yurdumuzdaki toprak kavgasına yeni bir güç kazandırmıştır. İşçiler ve köylüler bir birlerinin demokratik mücadelelerini destekliyerek en sonunda zafere ulaşacaklardır.

Silivri'ye bağlı Değirmenköy halkı 8 Kasım cumartesi günü, önünde Türk bayrağı dalgalanan altmışa yakın traktörle beş bin dönümlük bir toprağı işgal edip ekmeğe başladılar. Olayı başından alarak özetliyorum.

Değirmenköy'ün bitişiğinde Andon adında bir Rumun 24 bin dönümlük bir toprağı vardır. 1925 yılında Andon ve çocukları gidince, topraklar hazineye kalır. 1928 yılında Arap Çiftliği diye alınan 12 bin dönümlük parçayı Değirmenköylüler; öbür yarısını da, 1930 yılında E. sece Çiftliğinin bugünkü sahipleri olan Yılmaz ağalar satın aldılar.

AĞALAR KÖYLÜLERİN TOPRAĞINI ZORLA ELE GEÇİRİYOR

İlk başlarda, köyün nüfusu az olduğundan toprakların tamamı işlenmiyor. Sonraları, Yılmaz ağalar, Değirmenköy muhtarlarını parayla satın alarak, köylünün satmış olduğu toprağın 5 bin dönümü (Devamı 2 nci sayfada)

Değirmenköylülerin mücadele bayrağı kesin zafere kadar dalgalanacaktır!

Sanat okulları boykotu haklıdır

Sanat Okullu gençler, eğitim düzenini protesto yürüyüşünde.

Teknik okullardaki bozuk eğitim uygulaması, hemen hepsi işçi - köylü - esnaf - öğretmen çocuklarına yük. sek öğrenim kapılarının kapatılması, lise mezunlarının direniş hareketleri, sanat okullarının boykot hareketleriyle patlak verdi. 50 den fazla sanat okulu'nun binlerce öğrencisi, velilerinin de desteğini alarak bozuk eğitim düzenine başkaldırdı, açık oturum, konferans, yürüyüş ve diğer demokratik direniş hareketleri ile seslerini Türkiye halklarına duyurdu.

(Devamı Sa. 4. de)

Ekonomik baskıdan kurtulmak için, milli kurtuluş savaşımızın bir parçası olan, yabancı mallara karşı mücadele bütün yurtseverlerin görevidir.

Ekonomik baskıdan kurtulmak için, milli kurtuluş savaşımızın bir parçası olan, yabancı mallara karşı mücadele bütün yurtseverlerin görevidir.

Üniversiteye giremeyen öğrenciler Devrimci Direniş Komitesi kurdular

Üniversiteye alınmayan öğrenciler 5/11/1969 günü İstanbul Üniversitesinde toplanarak Devrimci Direniş Komitesini kurdular.

Komite ilk olarak aşağıdaki bildiri yayınlamıştır. Üniversiteye alınmayan arkadaş. Son yıllardaki Üniversite kontenjanlarını inceleyerek alınan öğrenci sayısında hiçbir artma olmadığı halde alınmayan öğrenci sayısı hızla artmaktadır. Bunun suçlusu, yıllardır öğrenci sorunlarına ve bozuk eğitim düzenine kasten göz yummuş Amerikancı hükümetlerdir, üniversite yöneticileridir.

Halkın içinde yetişmiş halk çocukları olarak bizler bu oyuna artık kanmıyacağız.

Üniversiteye alınmayan, fakat yürekleri yüksek tahsil yapıp bu vatana faydalı olmak için çarpan tüm arkadaşlarımızda görmek gücümüzü bir kat daha arttıracaktır.

Devrimci Direniş Komitesi

İşçisi boykot yaptı

Sina ÇILADIR bildiriyor:

10 Kasım günü, Ereğli Kömürleri İşletmesine bağlı Armutçuk kömür üretim bölgesinde 1000'e yakın kömür işçisi, ücret azlığını protesto amacıyla direniş geçirmiştir. 4000 işçinin çalıştığı Armutçuk'ta, 24.08 vardı. yası işçileri, ocaklara inme yerek kuyu başlarında toplanmışlardır. İşçiler, derhal olay yerine gelen işletme ile gelenlerine, toprağın 600 metre altında 20 lira gündelikte ancak kölelerin çalışabileceğini söylemişlerdir. Bu arada işçiler, sendikandan grev fonu olarak ücretlerinden birer yevmiye kestirmesine de karşı çıkmışlardır. Sendikandan, şimdiye kadar yaptığı sözleşmelerle, işçi haklarını işverene peşkeş çektiğini ve bu yüzden hayatları pahasına indikleri ocaklardan geçimlerini sağlayacak kadar bile ücret alamadıklarını belirtmişlerdir.

İşletme ilgilileri, dört saat süre ile işçileri ocaklara inmeye iknaya çalışmışlar, isteklerinin dikkate alınacağını valyarak anlatmışlardır. Bunun üzerine işçiler işbaşı yapmışlardır.

Ancak, özel bir soruştur. ma komisyonu kurulmuş ve .boykotun müsebbibleri, aranmaya başlanmıştır. Boykot'a iştirak eden 1000'e yakın işçi, müdür İzzet Din. (Devamı 2 nci sayfada)

Amerikalılar yardım diye kokmuş ve artık yağları gönderdiler

Gazi Eğitim Enstitüsü öğrencileri bu yağları geri göndermek üzere harekete geçtiler.

Amerikalılar yardım diye kokmuş ve artık yağları gönderirler!

Gazi Eğitim Enstitüsü öğrencileri bu yağları geri göndermek üzere harekete geçtiler.

Oğrenciler: Amerikalılar bu yağları köreltilmek istenen milli kurtuluş birincisi, bizi midelerimizden kendilerine bağlayarak daha da köreltmek için gönderdiler. derken, Müzik Bölümünden bir işçide şöyle dedi: "Bütün fakir milletleri sömürdüğü gibi bizde sömüren Amerikalılar eskiden beri sevmedi. Yardım diye bozuk yağları yiyince nefretim daha da kabardı."

Okul idaresi öğrencilerin, öğretmenlerin ve işçilerin tepkileri karşısında olumlu tavır takınarak yağları geri göndermek üzere tahliye gönderdi.

Bu yağların Gazi Eğitimden başka, Yatılı Bölge Okullarına, Yetiştirme yurtlarına, Kör, Sağır ve Dilsizler Okullarına, İmam Hatip Okullarına, Ticaret ve Turizm Yük.

sek Öğretmen okullarına Muğla, Burçur, Kastamonu, Artvin gibi orman bölgelerindeki köylü ailelerine, Tunçbilek ve Seyitgazi gibi bazı maden bölgelerindeki işçi ve işçi ailelerine de gönderildiği tespit edilmiştir.

Beslenme uzmanları bu yağların beslenme değeri düşük, kalitesiz ve mide bozucu olduğu gibi aynı zamanda kısırlaştırıcı olduğunu söylemekteçiler. Nitekim adı geçen yağdan yiyen Gazi Eğitimcilerinin mideleri ve sağlıkları bozulmuştur.

Devrimci öğrenci Deniz Gezmiş tahliye oldu

Ülkemizin bağımsız olmasını isteyen, işçilerin ve köylülerin demokratik mücadelelerini destekleyen, gençliğin yiğit önderlerinden Deniz Gezmiş, Amerikancı AP iktidarı tarafından hapse atılmıştı. Ancak, adalet önünde Amerikancı iktidarın hazırladığı ter. tipler su yüzüne çıkınca 25 Kasım Salı günü serbest bırakılmıştır. Adliye koridorlarında hakimin kararını bekleyen yüzlerce yurtsever genç, Deniz'in serbest bırakıldığını öğrenince coşkunlukla alkışlamışlar ve "Bağımsız Türkiye, diye tempo tutmuşlardır.

Deniz Gezmiş hapis. ten çıkınca "Amerikayı Türkiye'den kovuncaya kadar bütün halkımızın mücadele etmesi gerektiğini" söylemiş. "Devrimci gençler olarak işçilerin ve köylülerin mücadelesinde, onlarla omuz omuza olacağız, demiştir.

Amerikalılar Aya Nasıl Gittiler?

H. Yalçın

Amerikalılar Temmuz ayındaki ilk seferden sonra, Aya ikinci defa iki kişi kondurdular. Bizim radyo ve gazetelerimiz olayı —ilkinde olduğu gibi— Amerikalıların büyük başarısı olarak anlattı durdu. Daha da anlatacağımızdan başka.

Halbuki mesele böyle midir? Aya insanın gidişi Amerikalıların bir başarısı mıdır? Yoksa için içinde başka işler var mıdır? Bu Amerikalılar aya gidecek aklı ve parayı nereden bulmuşlardır? Tarihlerinden mi toplamışlardır, yoksa gökten mi düşmüştür?

Amerika, dünyada emperyalizmin, yani bizim gibi geri kalmış yoksul ülkeleri maddi, manevi her (Devamı 3 nci sayfada)

BAŞYAZI

Yabancı Malların istilâsına karşı mücadele edelim

Herhangi bir şehir veya kasabanın çarşısına indiğimizde sağımıza solumuza bakalım: Mobil, Shell, Pepsi Cola, Pirelli, Tuborg, Coca Cola; Vito ve bunlar gibi yüzlerce yabancı şirketin ilanları, reklamlarından geçilmemektedir. Ellimizi uzattığımız her malın üstünde anlayamadığımız, zar zor okuduğumuz bir yazı görüyoruz. Şehir ve kasabalarımız, da öyle caddeler, öyle çarşılar var ki, ilan ve reklamlarına bakarak, şehre inen bir köylü, kendisini Türkiye'de değil de, bir Amerikan şehrinde sanabilir. Diğer yandan bir kısım yabancı şirketler veya ortakları, Türkçe markalar kullanarak kendilerini yerli sermaye gibi yutturmağa çalışmaktadır. Her tarafı yabancı mallar sarmıştır. Bindığımız kamyonun, traktörün lastiğinden, içtiğimiz gazoz ve ilaç kadar bu böyle. Türkiye, yabancı sermayedarların, yabancı şirketlerin istilâsına uğramıştır. Ve bu (Devamı Sa. 4 da)

İŞÇİ - KÖYLÜ

Onlar ortak Biz pazar

Doç Dr.
Türkkaya Ataöv

Avrupa'lı devletler ve sermayedarlar, son yıllarda, çabalarını birleştirip Türkiye gibi geri bırakılmış topraklara olanca güçleriyle abanma gayretlerini arttırdılar. Altı Batı Avrupa devletinin kurduğu Ortak Pazar bu birleşmelerden biri. Bunlar son yirmi yıldır siyasetlerini de, ordularını da, sermayelerini de, kurnazlıklarını da bir araya getirdiler. Bir tekiyle başa çıkmada, zorluklarla karşılaşılırken birleşip üstümüze çullanmağa hazırlanıyorlar. Derler ki, «Var mı pulum, herkes kulum». Bizde de bu «ortaklığa» katılmamızı isteyenler var, kurtla kuzu bir inde yaşayabilmiş gibi. Oysa, kurtla ortak olanın his sesi en fazlasından ya tırnaklıdır, ya barsak.

Paralı gâvurlar der ki: «Nerede yoksul halklar varsa, onları elbirliğiyle sömürüm; madendi, petroldü, tüündü, afyonu ortaklaşa el koyalım; ekleyelim askerlerimizi, adamlarımızı, pullarımızı birbirine, çullanalım Türk, Arap, Afrika pazarlarına; her köprübaşını tutalım karşı duramı atalım; biz he demeden kuş uçmasın; gıydikleri hırkaya, yedikleri ekmeğe kadar bizden sorsunlar.. Eh, biri eşekliğe razı olduktan sonra semer vuracak çok bulunur. Ortak Pazar'a girmekle bizim de bu işbirliğine katıldığımızı söyleyen yabancı sermayedarların yarıdakçıları da bilirler ki, bu, at ile süvarinin «işbirliğine», benzer. Acaba kim at, kim süvari?

Ortak Pazar'da süvari olan Batı Avrupa'nın sermaye çevreleridir. Batı Almanya, Fransa, İtalya, Belçika, Hollanda ve Lüksemburg fabrika mallarını geri bıraktıkları ülkelere serbestçe sokmağa, milli endüstrimizi tam iflâsa sürüklemeye hazırlanmaktadır. Bugün endüstrileşmiş olan Türkiye ilerde de yabancıların, ulaştırma ve pazarlama masraflarından kurtulabilmesi için montaj, işleme ve ambalajlama en-

düstrisinden ileri gidemeyecektir. Ortak Pazar'ın hedefi Türkiye'yi böylesine bir kıskaç içine almaktır. Türkiye halkıyla ilgili bütün önemli kararları Ortak Pazar'ın «Konseyi» ve «Komisyonu» verecek. Konseyde Batı Almanya, Fransa ve İtalya'nın dördü, Belçika ve Hollanda'nın ikisi, Lüksemburg'un da bir oyu var. Bunların arasına bir de Türk girerse, sözü mü dinlenir ki? NATO'daki temsilcilerimizin sesi, soluğu mu işitildi bugüne kadar? Ya o «Komisyon», denen soyguncu. Anlaşmalara göre, sermaye çevrelerinin avucunda olan bu komisyonun kararını şirketler de dinleyecek, devletler de, kişiler de. Ortak Pazar'a tam üye olduk mu, para işlerimize bu Komisyon karışacak, iç pazarımıza hükmedecek, ulaştırma siyasetimizi karar laştıracak... Birleşip ortaklaşa zorlayacaklar kapularımızı; bir gemide iki kaptan olmağı gibi. Ortak Pazar'da da iki efendi olmayacak, Avrupa sermayesinin dediği dedik, Türk halkının hâli bitik olacak.

Gene de Ortak Pazar'a girelim diyen yok mu? En başta, Türkiye halkının büyük çoğunluğunu sömüren yabancı sermayenin yarıdakçıları ve onların iktidarı. Neden? Böyle bir ortaklıktan kim kârlı çıkar, buna bakmak gere önce. Kimler ister bunu, maksatları nedir? Yabancı diyarlarcağı büyük özel sermaye sahipleri çok oldu aşıllı milli sınırları. «Kendi hal kımızı sömürmek artık yetmiyor, başka ülkelerin halklarını da sömürmek zorundayız, diyen Amerikan, Alman ve daha bilmem ne gâvuru para babaları gelişmemiş dünya halklarını daha kolay, daha kitabına uygun sömürmek için yollar arıyorlar. Ortak Pazar böylesine bir kıskaç, ne kafesi, zindan. Avrupa sermayedar kapını kura cak, tabii. Kapitalizmin başı çatıyor son yıllarda. Sermayenin daha da birleşip daha da güçlenmesi gerekiyordu.

Bütün dünyada emekçi sınıflar birleşiyor, kurtuluş mücadelelerinde en ön sırayı alıyorlardı. Sermaye de siyasi ve askeri kolu olan NATO'yu kurmuştu ama onun bir ekonomik dayanağı da Ortak Pazar olacaktı. Yabancı çıkarlarla kendi çıkarlarını birleştiren bir avuç kökü dışarda, bir tutam işbirlikçi de geri bırakılmış ülkelerde kalıyordu içerden açacaklardı. Bu

Alpagut'ta işçiler Her türlü Direnişe hazır

4 aydır ücret almıyan işçiler «girtlaklarına kadar» borç içinde!

780 Alpagut işçisi işletme kuruluhi beri, haklarını tanımayan, ücretlerini zamanında ödemeyen yöneticilere karşı, grevden işgale kadar her türlü direniş yollarını denemiştir. Şu sıralarda son işgal sırasında imzalanan toplu sözleşmeye rağmen, dört aylık ücretlerini alamadıkları için yeni direniş biçimleri düşünüyorlar.

Her türlü işçi köylü hareketinin yanında ve içinde yer alan «İŞÇİ - KÖYLÜ» gazetesinin bir ekibi olarak geçen hafta Alpagut'a gittik. İşçilerin sorunlarını dinledik, birlikte çözüm aradık, çeşitli ülke sorunlarını tartıştık.

Bir işçi çavuşu: «İşçi girtlakına kadar borç içinde. Aç işçiye çalış diyemiyoruz ki. Üretim yarı yarıya düştü. Herşey pahalı, veresiye olunca daha pahalı oluyor..» diye anlattı işçinin durumunu.

34 günlük işgal sırasında 840 bin lira hasılat elde eden işçiler, işletmenin ücretleri-

İlim Çin'de olsa gidip bulunuz

HZ. MUHAMMED

nizmetlerinin karşılığını da alacak, halkın sefaleti, cehaleti pahasına yiyeceklerdi. Tüm yurtseverler kendi halkı ve milletini düşünen herkes bu gâvur oyunlarına «hayır, demeli, en başta emekçi sınıfları küheylanın çul içinde de belli olacağını göstermelidir.

Öyle ki, Mustafa Kemal'in

kovduğu yabancı artık hiç unutamayacağı bir şamar yesin, yerli işbirlikçi kökü dışardaki dayanağını kaybet-sin, ara yerde dolaşsın «dü-günde zurnaya, hamamda kurnaya aşık, olanlar gibi Ortak Pazar'ı Avrupalılaştırmak sananlar da serkeş öküzün, soluğu ergeç kasap dükkanın da alacağını görsün.

Alpagut İşçileri haklarını alacaktır!

ni neden ödeyemediğini de şöyle açıklıyorlar: «Ashında işletmenin zarar etmediği bil-zim tecrübelerimizle ortaya çıkmıştır. Fakat kazanılan parayla vlayet başka işleri ni görüyor. Valinin milletvekillerine çektiği ziyafetler karşılanıyor..»

Görüştüğümüz bütün işçiler çok borçlandıklarını açık-ladılar. Paralarını normalde manında alsalar, hem daha ucuza alışveriş edebileceklerini, hem de daha iktisatlı davranabileceklerini bildirdiler. Yetkililerden kimse-nin kendilerine ilgi göstermediğinde hem fikirler. Bir işçi: «Valisi de mahpus de-

tiların yapılmadığını, yapıl-masının iyi olacağını söylüyorlar. İşçiler bu yüzden haklı olarak güvensizliğe düşüyorlar. «Sendikacılar da bizi uyutuyor», diyenler var.

İşçiler arasında daha iler-i mücadele aşamasını kavrayanlara rastladık. Yaşlı bir işçi şöyle konuştu: «Ücretler alabildiğine düşük, ben 14 liranın işe başladım. Hazır paramızı alamadığımız için ücretlerle uğraşmıyoruz. Ben isterdim ki, hakkımızı ver-meyen iktidarı başımızdan atalım. Bizim haklarımızı vermeyenlerin ardından gıdersek elbette onlar hakları-mızı vermemeğe devam e-

DÂVÂCİYIZ

Köylü kısmı şehre en çok ne sebep- le iner? Gezmek için mi? Doktor, ilaç için mi? Mal alıp satmak için mi? Hiç birisi için değil, dava için, dava... Köylü kısmının derdi, çellesi nasıl eksilmek bilmiyorsa, davası da öyledir. Ya dava- lıdır, ya da davacı köy insanı.

Eskilerde; «Davacı kadı olanın yardımcısı Allah olsun.» derlerdi. Şimdilerde bu sözü «Davacı ağa olanın, bey olanın yardımcısı Allah olsun.» diye söylemek lazım. Çünkü dava toprak davası, mal davası, davacı ya da davalı ağa ise, bey ise, yandı köylü. Uğraş Allah uğraş; elindeki avucundakini har-car bitirir de ömrü vefa etmez, dava oğullarına, torunlarına kalır. Nedenir bu? Çünkü «Akcesi bol olanın kolu uzundur.» Köylü kısmının ise akçesi azdır...

İste Siliçri'nin Değirmenköy'ü halkı. Yıllar yılı, Beylere kaptırdıkları topraklarını geri almak için uğraşmışlar boşuna. Bakmışlar ki: Mazlumun ahi yerde kalıyor. Bıçak da kemiğe dayan-dı. «Biz yıllardan beri kanun yollarından yürüdük. Fakat kanun hep beyle-rin tarafına isledi...» deyip, girmişler eski topraklarına, girmişler de bir gü-zel de sürmüşler bile. «Beyin kolu uzun-sa, bizler de çokluğuz, bundan böyle davacı o olsun.» diyerek, ağaya tapulu toprağını bırakıp, onun haksız yere yıl-lardır sürdüğü 5 bin dönümü işgal et-mişler. Etmişler ya patırtısı, gürlütüsü ver-i, göğü tutmuş. Bir feryat bir kıya-met ki sormayın... Toprakların üstün-den uçan uçaklar, manga manga asker-ler köyün üstüne bindirmiş.

«Ne oluyor, harp mi var, yurda gâ-vur mu girdi?», demiş Değirmenköy'lü.

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

ler. Sonra da sormuşlar: «Ağa yıllar yılı hakkı olmayan bu toprakları sürüp dururken niçin "dur", diyen çıkmadı?»

Bu nasıl iştir ki, köylü parasını ve-recek, 12 bin dönüm yerli alacak, hâlâ vergisini vermeye devam edecek, fakat ağa kendi 12 bin dönümünü az bulup, köylününkünü 15 binini de iç edecek. Hani «Köylü efendimiz, idl. Bun-lar köylüyü efendi değil de saf olarak bellemişler. Alışmışlar ensesine vurup lokmasını almaya, şimdi köylü birlik olup «VERMEM» deyince şaşırıyorlar. Sa-de şaşırırsalar bu halk düşmanları, bu haram yemeye, milleti sömürmeye alış-mış insan kılıkları gene iyi. Millet'in askerini, jandarmasını, milletin hasına, efendisine karşı çıkarıyorlar.

Peki, sopa ile, mahpusluk ile göz dağı vererek köylünün hakkını alması, na mâni olabilecekler mi? Asla.

Köylü, çoğu yerde hakkını yedirme-meyi ve haksıza karşı direnmeyi, Ana-yasının kendisine verdiği hakları kul-lanmayı bir güzel öğrenmiştir. Yürüyüş-ler yapacaktır, toplantılar yapacaktır, yazacaktır, çizecektir ve tüm bu işleri yaparken bütün yurtseverlerin, devrim-cilerin kendisini desteklediğine inana-caktır.

Nitekim devrimci, işçinin köylünün davasını kendi davaları, memleketimizin davası olarak bellemiş gençler koşmuş-lar köylülerin imdadına... Koşmuşlar da dikilmişler haksızın, haksızlığın karşı-sına. «Böyleken böyle» diye anlatmış-lar kimlerin köylüleri soyduğunu, kim-lerin askerle köylüyü karşı karşıya ge-tirdiğini.

Kalın sağlıcakla.

Değirmenköylülerin mücadelesi tüm yurtseverlerindir!

(Başaralı 1. no sayfa-da) nümünün ekilmesini engel-liyorlar. Köylülere karşı ka-ba kuvvet bile kullanılıyor. İhtiyar Salih Ediz ancak bu konuda şunları söylemiştir: «İkinci Dünya Savaşı yıl-larındaydık. Eli silah tuta-cak gençlerimiz askere alın-mıştı. Köyde, sadece kadın-lar, yaşlılar ve çocuklar kal-mışlardı. Ağalar, bugün sa-hip çıktıkları topraklarını-mızı, za silahlı fedailer yerleş-tir-diler, kimseyi yaklaştırmadı-lar. Yaklaşmak isteyen ka-dınlarımızı, çocuklarımızı dövdüler. Bu yollarla ele ge-çirdiler topraklarımızı...»

DP İKTİDARININ
DESTEĞİYLE MAHKEMEYİ

ya itiraf ettirdiler. Yine gençler, mehmetçikle köylü-yü karşı karşıya getirmeye çalışan, millîci güçleri bir-birine kırdırmak isteyen işbir-likçi iktidarın oyununa gel-mediler; köylülerle askerle-rin dövüşmesinin ancak em-peryalizmin toprak ağaları-nın, işbirlikçi işadamlarının işine yarayacağını, askerle-rin düşmanımız olmadığını, hattâ millî kurtuluş müca-delemizde yanımızda olacak-larını köylülere anlattılar.

TEPEMİZDE ASKIRI
KEŞİF UÇAKLARI

12 Kasım, Çarşamba. Köy-lüler, topraklarından tama-men çıkıp köylerine dön-müşlerdir. Öskeli ve kararu

BİR KOYLÜ VE İKİ DEVRİMCİ GENÇ TUTUKLANIYOR

O gün, askerlerin toprak-lardan çektiği haberini du-yarak durumu görmeğe gl-den köylü Ali Aslantürk ile devrimci gençlerden Namık Kemal Boya ve Muzaffer O-ruçoğlu yakalanıp Çorlu'ya götürülüyor ve tutuklanıyor-lar. Ali Aslantürk'ün babası İstiklâl Savaşından madalya almış ihtiyar bir gazidir. Ve oğlu babasının kurtardığı bu topraklara ve üstelik kend-i-nin olan topraklara sahip çıkmak istediği için cezae-vindedir.

DEĞİRMENKÖYLÜLERİN
TOPRAK MÜCADELESİ

MEHMET ile TANJU

Fabrika

- 1 -

Fabrika bahçesinin önünde bütün işçiler toplanmışlar. Mehmet'le Hüseyin'i bekliyorlar. Patronla yapılan görüşmelere temsilci olarak Mehmet'i gönderdiler. Bu görüşmeden sonra sendikamızın grev kararı alıp almayacağı belli olacak. Sendikamızın başkanı da bir işçi. Adı Hüseyin. Mehmet'le Hüseyin şu anda patronla görüşüyorlar. İşçiler sık sık birbirlerine sigara uzatıyorlar, sonra dolaşarak konuşuyorlar.

- Hakkımızı alabilecek miyiz acaba?
- İki kurusluk zamla hakkımızı mı aldığımızı sanıyorsunuz?

- Hiç işte! Biraz daha kıvrıntı atacaklar önümüze.

- Sonuna kadar direnirsek yenilmeyiz.

- Ya işten atarlarsa, aç kalırsak?
- Ne açlığı be, tokluğu ne zaman görürsün ki!

Bu konuşmalar böylece sürüp gidiyor. İşçiler, yıllarca süren sömürülmelerinin, ezilmelerinin yavaş yavaş bilincine varıyorlar. Onların beyininde yeni, yepyeni bir ateş yanıyor şimdi. İşçi sınıfı bilincinin ateşi bu.

Hafiften bir yağmur başlıyor. İşçilerin tulumları yağ içinde. Yağ lekelerinin üzerine düşen yağmur damlaları, bir yılan gibi kayıyor, toprağa düşüyor. İşçiler fabrikanın bir köşesinde öbür köşesine gidip geliyorlar. İşçi Cemal fabrikaya yeni gelmiş olan bir işçiyi duvarın kenarında konuşuyor.

- Üretlerin artmasıyla sömürülme, ten kurtuluyor muyuz? Yo? Bu da bir teselli işte. Elbette ücretlerimizi arttırarak için mücadele etmeliyiz ama bununla yetinmemeliyiz. Biz işçi sınıfıyız. Bizim sınıf olarak görevimiz var. Amerikalı sömürücülere karşı milletçe verilen savaşa katılmak zorundayız. Bunu yapmadıkça, patronların en büyüğünü tepelemedikçe bizim için sömürüden kurtulmak imkânsızdır. Onun için bu yolda mücadele etmeliyiz arkadaş. Önce işçiler olarak uyanmalı ve örgütlenmeliyiz.

Yeni gelen işçi durmadan başını sallıyor. Genç bir çocuk bu. Cemal'e doğru kaldırıyor başını,

- Doğru abi, diyor, biz bir sınıfız, sömürülenler başka bir sınıf.

Karadenizli işçi Hüsnü usta arkadaşlarını başına toplamış anlatıyor. -Ah ulan, diyor.

- Köydeki tabancam olacak, kiraz tanesini koyacaksın, aha oraya, sanlyede işi tamam, çekirdeğini bir gün ararsın. Niye Amerikandan silah alıyorsun anlamıyorum arkadaşlar. Kur bir fabrika, yap kendi silahını, silah kutu saldır be? Ben kendi silahımı kendim yaptım. Kız gibi hem de. Mermisini de yaptım.

Araya Şefik giriyor. Bıyığı yeni terlemiş bir doğulu. Güçlü kuvvetli bir genç. Fabrikaya geleli bir yıl oldu olmadı. Yumruğunu kaldırıp fabrikanın duvarına vuruyor.

- Yapma be Hüsnü abi, sahiden öyle mi bu iş? Biz silahımızı da Amerikan gavurundan mı alıyoruz? Yuh olsun bize be. Silah avrat gibi bir şey, nasıl yabancı eli, gavur eli değer ona.

Enver amca -ne sandın, diyor.
- Ne sandın, gavur seni bir kere bağlıyor, borç vererek, sonra da istediğini yapıyor. Ayağındaki donu bile alıp götürüyor. Bak, işçi - Köylü gazetesinde hepsini anlatıyor bunların.

Şefik kızgın. Her tarafı titriyor heyecandan. Dokunsan, kızgınlıktan ağlayacak. O istiyor ki, hür olarak yaşasın. Bütün gün fabrikada çalışarak, terini dökerek yarattığı mal Amerikalılara ve işbirlikçi patronlara gidiyorsa, ve işçi aç kalıyor, çocuklarını doyuramıyorsa, hür değildir? Efendim bakkalda her şey satılıyor. Kimse de onları almanızı önlemiyor, işte hürriyet budur der, bazı beyler. Ama gel gör ki, satılan şeyi almak para yoksa yine hür değilsin. Şefik uzaklara bakıyor, gözleri durgun. Bir sürü şey geçiyor kafasından, artık her şeyi anlayabiliyor yavaş yavaş, önünden bir sis perdesi kalkıyor sanki.

Fabrikada makineler çalışıyor. Makinelerin o gürültüsü, boğuk sesi çınlatıyor ortadaki. İşçiler makinelerin gürültüsünü bir çocuk ağlaması gibi düşünüyorlar. Bütün sömürü bu makinalara, üretim vasıtalarına patronların sahip olmasından ileri geliyor. Makinayı çalıştıran, üretimi yapan işçi, ama malın sahibi patron.

İşçiler, yağmurun altında dolaşıyorlar. Birazdan Mehmet'le Hüseyin gelecekler. Bakalım ne oldu.

... tutmuyor bizi, çünkü rahatları yerinde., diye anlattı.
Kendi mücadelelerinden başka hiçbir gücün sorunlarını çözemediğini görerek, sürekli mücadeleye vermiş ALpagut işçisi; -Zora gelmeden para vermiyorlar., -Geçen ramazanda 15 gün grev yaparak alabildik birikmiş paramızı., diyor.

Bütün işçiler işletmenin Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ) ne devrini istiyorlar. Valinin birkaç defa söz vermesine rağmen, bunun bir o yalamadan ileri gitmediği, yetkililerin işi ciddiye almadığı kanısı yaygın. Önce -seçim olsun., sonra demişler, sonra -hükümet kurulsun., demişler. -Bize ne hükümetten!, diyor işçiler.

Sendikacılar da (TKİ) ye devir için çaba harcıyorlar. Sık sık Çorum'a, Ankara'ya gidip geliyorlarmış. Biz oradayken, gene böyle bir görüşmeden dönmüşlerdi. Son görüşmeden ümitli idiler, 20 Kasım'da Vilâyet Meclisinin bunu görüşeceğini söylediler. Hatta yetkilileri karar üstündeyken kızdırmamak için Sendika Sekreteri Mustafa Çoşkun, -Biz yöneticilerden memnunuz... bile dedi.

Bunu işçilere sorduk, -o memnun olabilir, biz memnun değiliz., dediler. Daha sonra konuştuğumuz, Sendikamızın bölge temsilcisi Mehmet Kocatüfek, -Bileğimin hakkıyla aldığımız ve alacağımız hakları onların bir lütfü derecesine düşürmeyiz., diyor, sekreterin söylediklerinin -tecrübesizlikten., olduğunu belirtti.

Mehmet Kocatüfek çalışkan ve zeki bir sendikacı, -biz istemesek kaldıramazlardı., diye anlattı. -Çevre köylerin halkını çocuk, genç ihtiyaç yardımı çağırcaaktık, gelecekteki de., Mücadelenin yalnız ücretleri almak meselesi olmadığını, köylüler ve işçiler arasındaki dayanışmanın zorunluğunu ortaya koydu. -TKİ de aynı şeyi yaparsa., dedik. -O na da karşı durur, mücadele ederiz., diye açıkladık. Mücadelerini desteklediği için işçi - Köylü gazetesine teşekkür etti.

Sendikacıların, işçilerin mücadele hedeflerini kavramalarını ve işçi birliğinin sağlanmasını geciktiren önemli bir kusurları var; işçilere durum ve yaptıkları görüşmeler hakkında bilgi vermiyorlar. Onlarla tartışıyorlar, işçiler böyle toplan-

... derler..
Ayrılmak için kömür kamyonlarının dolmasını beklerken işçi arkadaşlarıyla Amerikan emperyalizminden, gençlik hareketlerinden, iktidarın işbirlikçi olduğundan, kurtuluşun işçi - köylü ve bütün yurtseverler dayanışması olduğundan söz ediyoruz. Onlar işletmede dönen oyunlarını anlatıyorlar.

Kömürün tonu burada 110 lira. Corumlu 5.10 zengin daha önceden işletmeye 100.200 bin lira yatırıp çıkmamış kömürü satın alıyorlar. Oturdukları yerden büyük kârlarla bunu nakliyecilere devrediyorlar parça parça. Onlar da o zengin namına kömürü buradan alıp sehre götürüyorlar. Kömürün tonu şehirden 210.230 lira. Fakir vatan da alabiliyor. Onu da bulabilirse..

Alpagut'ta herkes yeni emrenisler düşünüyor. Çok kısa zamanda mesele çözümlenmezse, direnişlerin en sertini uygulamak için bir kişinin öne çıkıp yürümesi yetecektir. Herkes bu işarete bakıyor. -Havdın., diyecek bir sese kulak veriyor. Ve Alpagut işçileri ücretlerini aldıktan sonra da durmuyorlar. Mücadele içinde olduklarına yenilerini katarak, Türkiye'nin işbirlikçilerden temizlenmesi yolunda işçi - Köylü mücadelesinin tecrübeli neferleri olarak yitit adınımlar atacaktırlar.

Son aldığımız bilgilere göre Alpagut'un TKİ'ye devri konusunda bir değişiklik olmamıştır. Her an işçi direnişinin başlayabileceği bildirilmektedir.

Armutçuk'ta

(Baştarafı 1. nci sayfa)
çer. İstihsal Başmühendisi Hasan Sarıtepe ve Zonguldak'tan gelen diğer müdür ve mühendislerle ifade vermeğe zorlanmışlardır. Böylece işçilere birer mektup gönderilerek, ifade verdiklerini takdirde derhal işlerine son verileceği duyurulmuştur.

Kendileriyle konuştuğumuz işçiler, müdürün kendilerini zulüm yaptığını söylemişlerdir. Müdürün bazı işçileri -soruşturma, sırasınca dövdüğü de söylenmektedir.

Armutçuk işçileri, İşletme Müdürlerinin baskılarından yılmıyacaklarını ve haklarını almak için bu defa topluca direniş geçeceklerini ifade etmektedirler.

AĞALAR KAZANİYOR(!)
Yıl 1949. Ağalarla köylüler mahkemeye düşüyor. O yıllarda ise Türkiye'de ağaların, yabancılarla ortaklık kuran işadamlarının borazanı ötmektedir. Yalancı birlikçiler tutularak, tapuda uydurmalar, kaydırmalar yapılarak DP iktidarı döneminde ağalar davayı kazanıyor. 27 Mayıs'tan sonra E. sece Çiftliğine sığınan iki DP milletvekili Zekâi Ataman ve Ahmet Kaker de Yılmaz ağalara destek oluyor.

DEĞİRMENKÖYLÜLER TOPRAKLARINA SAHİP ÇIKIYORLAR

Köylüler çoğalmış, nüfus üç bini aşmıştır. Topraklar yetmemektedir. Bir kısım köylülerin ise hiç toprağı yoktur, para verip aldıkları ve hâlâ vergisini ödedikleri topraklar ağanın elindedir. Bu haksızlığa daha fazla tahammül edemeyen köylüler 8 Kasım günü zaten kendilerinin olan topraklarına girmek ekmeğe başlamışlardır. Derhal köylülerin karşısına silah elce, süngüleri takılı jandarmalar çıkarılır. Köylüler süngülerin üzerine yürürler. Bir köylü omuzundan hafife yaranlanır. Jandarmalardan bir kısmının süngüleri ellerinden alınır. Jandarmalar bozulur. Derhal asker birlikleri haber uçurur. 65 inci Tümen, köylülerin toprağına köylülere karşı korumak üzere tam tekmil harekete geçilir. Ve topraksız baba Hasan Kaya ile asker oğlu İlyas Kaya karşı karşıya getirilir. Köylüler askerlerle döğüşmek istemezler, geri çekilirler.

KÖYLÜ - GENÇLİK OMUZ OMUZA

11 Kasım salı günü devrimci gençler Değirmenköy'e vardıklarında toprak, askerlerin kontrolü altındaydı. Köylülerle askerler karşı karşıya bekliyorlardı. Bir kısım subaylar gazete muhabirlerine, tatbikata geldiklerini söylemişlerdi. Fakat köylüler başka bir yerden topraklarına girmek istediklerinde, yeniden askerleri karşılarında bulunca bu tatbikatın ne türden bir tatbikat olduğunu anladılar.

- Demek ki bu tatbikat ta düşman kuvvetlerini biz temsil ediyoruz., dediler.

Devrimci gençler köylülerle derhal sıcak bir bağ kurdular, köylülerin önünde, toprak ağasının yakını olan bir albayla tartışılar ve bu kavgada köylülerin ve gençlerin haklı olduğunu alba-

... lemektelerdir. Tepelerinde vızır vızır askerî keşif uçakları dolaşmaktadır. Gençlerin kendileriyle beraber cımarları morallerini yükseltmiş, bu mücadelede yalnız olmadıklarını anlamışlardır. Dağıtılan İŞÇİ - KÖYLÜ gazeteleri büyük ilgi görmüş, köylüler, gençlerden, İŞÇİ - KÖYLÜ'nün yeni sayısını çıkararak çıkmaz getirmelerini istemişlerdir.

SİLİVRİ KAYMAKAMI VE JANDARMA KOMUTANI DEĞİRMENKÖY'DE

İktidar uçakları o güne kadar bir kere bile uğramadıkları Değirmenköy'e teiş içinde uğuşmaya başladılar. Öğleye doğru, gençlerle köylüler sohbet ederken Silivri kaymakamı ve jandarma komutanı geldiler.

Kaymakam gençlere: -Siz köylüleri tahrik ediyorsunuz, askerlere karşı dövüşte teşvik ediyorsunuz. Köylüler, dün vali beye kendilerini tahrik ettiğimizi söylemişler... deyince, köylüler hep bir ağızdan güldü: -Hayır, biz öyle bir şey demedik. Onlar bizim kardeşimizdir, bizden yanadırlar.

Kaymakam köylülere hitap ederek: -Bunlar sizi tahrik için geldiler. Saflığınızdan faydalanıp sizi aldatmak istiyorlar., Bir köylü: -Saf ne demek? Biz ne sanıyor sunuz siz? Sesimiz çıkmıyor diye bizi eşşek mi sandınız? Saf diye eşşeklere derler?.

Kaymakam: -Siz orduyla dövüşürmek istiyorlar., Köylüler: -Orduyla bizi dövüşürmek isteyenler sizsiniz, onu karşımıza siz çıkardınız. Arkadaşlarımız, ordunun bizimle beraber olduğunu söylediler..

Kaymakam hâlâ: -Ordu Moskof'tan mı gelmiştir, Yunan ordusu mudur, Bulgar mıdır?., diyor. Köylüler: -Biz kimiz, biz Moskof muymuz, Yunan mıyız?., diye soruyorlardı. -Ne olduğu anlaşıldı bu adamların., buraya ağayı savunmaya gelmişler., ağa kim bilir nasıl doydurdu ki böyle konuşuyorlar, diyorlardı.

Jandarma komutanı, gençlerden kimliklerini isterken kaymakam da gençleri açık açık tehdit etmeğe çalışıyor. -Bu yaptıklarınızın hesabını vermeğe hazır olun.,

Gençler: -Hazırız., dediler. Köylüler: -Kılına dokunma, mazsınız onların, onlar bizi yalnız bırakmadılar, biz de onları yalnız bırakmayacağız., diye cevap verdiler.

GİTTİKÇE KIZIŞMAKTADIR

Aslantürk'ten sonra, köylü liderlerinden Ahmet Çevik, Yılmaz Öztürk, Ahmet Çiçek, Mümin Ulukan, Haflı Albayrak, Mustafa Yaman, Sıtkı Varlı, Hasan Türker, Kadri Bektaş, Bayram Kaplan, Kemal Bozkurt, Kâmil Yaşar da tutuklanarak Çorlu cezaevine gönderilmişlerdir. Ve beş-altı köylü lideri daha tutuklama kararıyla aranmaktadır.

Silivri Kaymakamı, Jandarma Komutanı sık sık köye giderek köylülere baskı yapmakta, devrimci gençlerle aralarını borzaya çalışmakta, gençlerle konuşan köylüleri tehdit etmektedirler.

Fakat köylüler yılmamaktadır. Hızla uyanmakta, dostlarını düşmanlarını ayırtmaya başlamaktadırlar. İşbirlikçi iktidarın sözcüleri köyde itibar bulamamaktadır. Mücadele köylülerini, kendi menfaatlerini temsil etmeyen partiler arasındaki bölünmelerden, Amerikan sömürgecileri - işbirlikçi işadamları ve toprak ağaları karşısında, MİLLÎ CEPHE'de saf tutmaya doğru yönelmiştir. Köylüler, Çorlu'daki Amerikan üssünün görevlerinden birinin de ağaları ve işbirlikçi işadamlarını korumak olduğunu anama ylundadırlar.

-TOPLANDIK BAŞ ÇİFTÇİNİN, ATATÜRK'ÜN SESİNE..

Köylülerle gençler arasındaki devrimci dayanışma devam etmektedir.

22 Kasım cumartesi günü Türkiye Öğretmenler Sendikası İstanbul Şubesi'nin Değirmenköy'de düzenlediği -Toprak Reformu, konulu açık oturum büyük bir ilgi ve coşkunlukla karşılanmıştır. Dönüşte, yedisinden yemiş ne kadar bütün köylüler. Mustafa Kemal'in öğretmenleri ni yarı yola kadar, kol kola, omuz omuza uğurladılar. Değirmenköy kırlarında, Köy Enstitüleri marşının şu sözleri dalgalanıyordu:

-Sürer eker biçeriz
güvenip öksine
Milletin her kazancı
milletin kesesine
Toplandık baş çiftçinin,
Atatürk'ün sesine..
Bütün yurtseverler Değirmenköy'ülerin mücadelesine omuz vermediler.
Yaşasın Değirmenköy'ülerin mücadelesi!
Yaşasın köylüler, işçiler ve bütün yurtseverler!

İŞÇİ-KÖYLÜ POSTASI

Amerikan Bayrağına tahammülüm yok!

İşçi Köylü Gazetesine Hürmetlerimle

•Milletlerin mutluluğu, vatanın bağımsızlığı için, andiçenlerin bizlerin durumlarını yakından izlemelerini gazeteniz vasıtasıyla duyurmanızı saygılarımla arz ederim.

Şimdi size buradaki durumları bahsedeyim. Ben, aciz kardeşiniz, 10 yaşında fabrikaya komşu vilayetlerden işçi arandı. Şi devrede, ilokul üçüncü sınıftan ayrılarak, ailemle birlikte 1943 de Denizli Çağ ilçesi Süller köyünden ayrılarak Nazilliye Göçtük. Sekiz çocuklu 10 nüfuslu ailenin ilk evladım.

1944 senesinin 21 Haziranında işe başladım. Halende sıhatle çalışmaktayım. Askerliğimi Suriye hududunda 22 ay gümrük muhafızı olarak yaptım.

Bu sırada Amerikalı subayların dört tanesi Gümrük Muhafaza 1. Tabur kendilerine hüsnü kabul göstermediklerini bahane ederek protesto mahiyetinde makamlarını terk ettiler. Yalnız bizim bölük kumandanı Yüzbaşı Saim Taygur, arada dostluk var, ayıp olur arkadaşlar, diyerek tabur meydanında bir masaya kendilerini davet etti. Kahve ikram etti içmediler, sigara ikram etti içmediler. Kendi kahvelerini kendileri pişirdiler içtiler. Yüzbaşım da ikram ettiler. İsminiz nedir diye Yüzbaşım sordu. Saim Taygur diye mukabele edince, Yüzbaşım

alay ederekten Taygur İngilizce Kaplan demektir diye gülyorlardı. Sende yarıcı kaplan gibisin Yüzbaşı diyerek istihna ediyorlardı. Ayrılkende kendi Amerikan sigaralarından bir paketini Yüzbaşım bıraktılar. Ben karakol eratından olduğum için tabur karakoluna müteveccihen onlarla birlikte sınır boyunca bir yolculuk yaptım. Onlar sınırlarımızın haritalarını çıkarıyorlardı. Köy meydanında duran Amerikalı harita subayları köy sakinini arap kaçakçılara iki avuçlarıyla Amerikan sigaraları dağıttılar. Bu hareketleri beni çok duygulandırdı. Amerikan bayraklarının bu gün yurdumuzda dalgalanmasına tahammülüm yok!

Adres mahtuz

Değirmenözü köylülerinin ızdırabı

Değirmenözü köylüleri, uzun bir zamandan beri odun sıkıntısı çekmekte. Bir kısmının evinde yılan öldürecek çomak bile bulunmazken, karakol komutanı Ahmet Çelenk ve ona tâbi olan adamlarının yeterinden fazla odunları vardır. Halk, Orman Memurlarına varıp odun sorduğunda, «Karakol Komutanı Ahmet Çelenk bilir, diye ona göndermektedirler.

Karakol komutanı, «Benim dediğimi yaparsanız, size istediğiniz yerden veririz, diye halka baskı yapmaktadır. «Bana tâbi olmazsanız vermem, diye sırt çevirmektedir. Ahmet Çelenk, kendi evi ve karakol için, orman memurlarının gözü önünde yedi, sekiz kişiye odun kırdırıyor. Halka yaptığı bu zulümle kimin adamı olduğunu belli oluyor. Anlaşıyor ki, bu adam işbirlikçi iktidarın uşağıdır. Bunun sebeplerini şunlarla belirtelim:

— Bu şahıs on ay önce silâh kaçakçısı yeğeni Aslan'la birlikte bir valiz dolusu kaçak silâhları sayar ken bazı kişiler tarafından görülmüşler ve görgü şahitleri bunu jandarma genel komutanlığına bildikleri hale, yine işbirlikçi iktidar bu adamı orada tutmaktadır. Görgü şahidi olan köylüler şimdi ondan odun alamamakta ve zulmünü çekmemektedirler.

—Ahmet Çelenk, aynı zamanda hayvanlarını köylülerin arazilerine sokarak, onların mahsullerini yemesine göyümüyor. Köylüler bunu belirttiği zaman onları dövüyor.

Ayrıca, İçişleri Bakanlığında, yaptığı zulümlere karşı tebrikler aldığı için belirlen Ahmet Çelenk, «Ben ne kadar zulüm yaparsam yapayım bakanlık tan tebrik geliyor», diye halkı korkutmaktadır. Buna rağmen «Bir gün zulüm duracaktır, halk zinciri kıracaktır.»

MEVLİT KARAKAYA
Değirmenözü.KÜTAHYA

Çörek paramla İşçi - Köylü alıyorum

Okuldan gelirken akşam üzeri, baktım genç ve dinamik ağabeylerim bağırıyorlar. İşçi - Köylü Gazetesi satıyorlardı. Benim de cebimde 25 kuruş vardı. Babam okula giderken gevrek parası verdi bana. Ben de parayı harcamadım. Ne zaman duydum, tüylerim diken diken oldu ve koştum aldım gazeteyi ve yolda giderken okuyordum, bir neneye rastladım. Bana sorcu: Ne gazetesi oğlum? Dedim: İşçi - Köylü gazetesi neneçim! O bana dedi ki: Ver sen oğlum o gazeteyi bana, kaç paraysa vereyim. 25 Kuruş dedim ve nene çıkardı parasını verdi: Sen başka gazete al oğlum! Neneye sordum: Nene, sen okuma yazma biliyor musun? Nene cevap verdi: Okuma yazma bilmiyorum, ama benim de bir torunum var. Senin gibi ilkokula gidiyor, o bana okuyor İşçi - Köylü gazetesi. Çok beğeniyorum bu gazeteyi oğlum. Çünkü bu gazetede en doğru, bizim gibi fakir insanların için yazılıyor ve işçilerin, köylülerin, hepimizin hakkını arayan bir gazetedir.

Ve sonra ben koştum başka gazete almaya. Baktım ağabeylerim, yanımca çok kişi, babaları mızdan, annelerimizden, ağabeylerimizden, ablalarımızdan kapışan kapışana, işçi - köylü gazetesi ni alıyorlardı. Çok da merak ettim. Dedim ki: Bravo benim ağabeylerime, çıkardınız bu gazeteyi ve tebrik ediyorum. Gazetemize abone oluyorum. Tekrar selâm ediyorum.

Genç sosyalist kardeşiniz

NAGİP GÜNAY
Gültepe/İZMİR

İnönü'ye mektup var

Rahmetli İmran Öktem'in cenazesine yapılan çirkin saldırının hemen arkasından basına yeni bir konu çıkmıştı. Kamu oyunun da yakından izlediği bu konu İsmet İnönü'nün «Kuyudan adam çıkarma» politikası idi.

Öktem'in cenaze töreninde kendisini yobazların saldırısından bir tüm generalin kurtardığı sayın İnönü, bilmiyorum tarihe ve gelecek kuşaklara bu yakınlaşmanın sorumluğunu nasıl ödeyecektir.

Maltepe camisindeki «Şeriat isteriz», «İslamiyet elden gidiyor, sesleri kendisinin ektiği, 1950 den sonra da DP'nin sulayıp büyüdüğü tohumların acı meyvesidir. O tohumları sulayan bir iktidarın başı T.C. yasalarınca ölüme mahkûm ediliyor. Ölüme cezaları bir süre sonra ölüme kadar tutuklu kalmaya, daha sonra da yaşlılık nedeniyle affa uğruyor.

Sayın İnönü, 1961 Anayasa'sında da dendiği gibi «Anayasa ve hukuk dışı tutum ve davranışlarıyla meşruluğunu kaybetmiş bir iktidara karşı direnme hakkını kullanarak 27 Mayıs 1960 devrimini yapan Türk halkına karşı «kuyudan adam çıkarma» politikamız devrimci güçlere ve halka ihanettir. T.C. yasalarının «vatana ihanet, suçu ile yargılandığı ve mahkûm ettiği Celâl Bayar'a yüce Parlamento'nun kapılarını açmak, gelecek kuşaklara karşı büyük bir sorumluluktur.

Sayın İnönü, nasıl 1946 yılında Emperyalist Amerika'yı Anadolu'ya ilk davet eden kişi olarak tarihe geçtiyseniz, 1946 da köy enstitülerini kapatıp köy çocuklarının okuma olanaklarını ellerinden aldığı için tarihe geçtiyseniz, tek şeflik süreniz, ce sosyalist aydınlarla her türlü işkenceyi yaptırmış bir kişi olarak tarihe geçtiyseniz, sonra da «ortanın solu»nu ortaya atıp kendinize kırk yıllık sözcü süsü vererek tarihe geçtiyseniz, bugün de devrimci güçlerin ve Türk Halkı'nın 27 Mayıs 1960 da alaşağı ettiği T.C. yasalarının «Vatana ihanet, suçu ile ölüme mankûm ettiği Celâl Bayar ve arkadaşlarını kovuldukları yere getirmek büyük bir sorumluluktur. Ve bu sorumluluğu yüklenip 27 Mayıs yaratıcılarına, Türk halkına, devrim'in «Cemal Ağa.sına ve devrim şehitlerine ihanet ettiginiz için de tarihe geçecekisiniz Sayın İnönü. «Anayasa'yı çoğunluğa dayanarak değiştirirsiniz. Bayar ve arkadaşlarını parlamento'ya sokarsınız. Ama unutmayın, devrim şehitlerinin ve «Cemal Ağa'nın da kemiklerini sızlattırsınız. Tarihin ve halkın önünde suçluluktan kurtulamazsınız.

Geçtiğimiz hafta içinde siyasi af Cumhuriyet Senatosunda kabul edildi.

Ve «kuyudan adam çıkarma» politikamızın birinci perdesi böylece zarlarla kapandı.

Önümüzdeki günler ve aylar içinde bu oyunun ikinci perdesi oynanacaktır.

KERİM UYSAL
(Şoför)

GURBET

Erdoğan Alkan

«Çorak Neçit ve Yemen çöllerinde yitip giden Anadolu çocuklarının sayısı belli mi?»
Mustafa Kemal

Yiyende ortak

Türkülerimiz, ninnilerimiz atasözlerimiz gurbetle doludur. Halkın dilindeki bu gurbet yakınmaları bozuk sosyal düzenin yankısından başka bir şey değildir. Yüzyıllardır kendi halinde bırakılmıştır Anadolu insanı. Yani üretimde, ekmekte, biçimde kendi halinde... Ama ürettiklerini elinden almak için aşarcılar, mültezimler, tahsildarlar ve toprak ağaları akbabalar gibi başlarına konmuş. Bu gerçeği şöyle dile getirmiş Anadolu insanı:

Şalvarı şaltağ Osmanlı
Eğeri kaltağ Osmanlı
Ekende yoh, biçende yoh
Yiyende ortağ Osmanlı

Osmanlı'nın zulmünden kurtulmak için uzak dağ köylerine yerleşmişler, kıraç toprakları mesken tutmuşlar... Bırakmış mı Osmanlı yakasını?... Savaşları kim çıkarır, savaşan kimlerdir?... Bu sorunun cevabını çok iyi verir Anadolu insanı. Köylerimizde tek tük kalmış yaşlılar uzun uzun düşünür de Yemen'den, Trablusgarp'tan, Cezayir'den, Şam'dan başlar anlatmaya.. Kafkaslara dek uzanır bu anılar.. Kara kalpaklı Enver Paşa'nın düşleri uğruna Kafkaslar'da nice Anadolu insanı donmuştur... Geride kalanlar türkölere dökmüştür hüzünün:

Bir incedek yolum gider Yemen'e
İğit ilgit kanım damlar çimene
Ölüm varmış güzelleri sevene

İşte Budin'de ölenlere yakılan bir türkü:

Budin dedikleri Aksyunun başı
Kan ile uğruluş toprağı taşı...

Cihanlar tutuştu, aklımız şaştı
Askerin yarısı hep şehit düştü...

Bumedyen'in Arap Sosyalizmini gerçekleştirmeye çalıştığı Cezayir de gurbet türkülerimize konu olmuş, nice Anadolu çocuğu siladan uzak Cezayir topraklarında yitip gitmiştir:

Cezayir'in harmanları savrulur
Savrulduka daneleri ayrılır
Sılayı andıkça başım çevrilir...

Toprağım yok ekem, biçem

Bir avuç toprak.. çoluk çocuk ürtüyor, ana toprak aynı toprak, doyurmuyor yeni doğan çocukları. Yoksulun güçlü ağanın gücüne denk değil ki o tursun hazine topraklarının üstüne, ya da ağanın Devletten çaldığı toprakları, yani kendisinin ekip biçtiği, ürününü ağaya verdiği toprakları işgal etsin. Carnâcar.

Yabancı malların istilâsına karşı mücadele edelim

(Bastarafı 1 nel sayfada)

Ege Sanayii İşçileri

istilâ her geçen gün ağırlaşmakta, biz bir millet olarak, aldığı kısıkaç içinde ezilmektedir. Fabrikada, toprakta, ya da herhangi bir işyerinde çalışan, emeğiyle yaşamaya, geçinmeye uğraşan insanlar olarak varımız yoğunuz, yabancı şirketlerin kasasına akmakta, yurt dışına taşınmaktadır.

Bizim Mustafa Kemal Türkiyesi'nin yadigarı bir Yerli Mallar Haftası vardı. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra yurdumuzu istilâ eden emperyalizm, milli sanayimizi kurma yönündeki bütün çabalarını, silah fabrikalarımızı kapatmaktan yerli gıda sanayimizi baltalamaya kadar varan bir tutumla yıkmakla yetinmedi. Türkiye'de milli olan, Milli Kurtuluş Savaşından kalan herşeyi yıkmaya çalıştı. Halkımızın milli kurtuluş bilincini, milli bir topluluk olma özlemlerini ve düşünmesini de yerle bir etmek için elinden geleni yaptı. Bugün Mustafa Kemal Türkiyesi'nin yadigarı olan Yerli Mallar Haftasının kutlanacak tarafı kalmadığı gibi, yabancı sömürücüleri ve ortakları, bu haftayı da unutturmuş ya çalışmışlardır. Çünkü, onlar milli olan herşeyin düşmanlarıdır.

Gerçekten milli sanayimizin kurulması ve gelişmesi istenen yıllarda, Yerli Mallar Haftasını kutlamanın bir anlamı vardı. İlkokullarımızda, ortaokullarımızda yerli malı sergileri düzenlenir, yerli malı kullanmanın önemini ve gereğini anlatan konuşmalar yapılırdı.

Bugün Amerikan desteğiyle İktidar koltuğunda oturanlar, yabancı sermayedarların sömürüsünü artırmak için Amerikalılarla ortaklaşa çalışmaktadırlar. Bir avuç vurguncu hain, dışardan mal getirip halkımızı daha çok soymak için ülkemizde fabrika kurulmasını önlemektedirler. Veyahut kurulmuş fabrikaları iflâs ettirmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Bunlar, parçalarını dışardan getirdikleri malları Türkiye'de birleştirip yerli malı diye yutturmaya çalışmaktadırlar. Buna da Montaj Sanayii demektedirler.

Türkiye, bir zamanlar buğday ihraç eden bir ülke idi. Bugün her yıl yiyecek buğday bulamadığı için Amerikalılara milyonlarca lira borçlanmaktadır. Tütünümüz, Amerika ve aracı tüccar yüzünden, tütün üreten insanlarımızı sömürme aracı haline gelmiştir. Fındık, incir ve üzümümüz çeşitli fiyat oyunlarıyla alıcı bulamaz hale getirilmiştir. Tabii bu yüzden üreticilerimiz ürünlerini yok pahasına araçlara kaptırmışlardır.

Ülkemize sokulan Sonora 64 denen buğday cinsi hem pamukçülüğümüze baltalamış, hem de tahmin edilebilir verimi vermemiştir. Böylece dışardan el yaf almak zorunda kalmışızdır.

Zeytinyağı içine makinayağı karıştırılarak, ihracatımız baltalanmış, zeytin üreticisi büyük zararlara sürüklenmiştir. Yurda sokulan margarinerler, yerli yağlarımızın yerine geçmiştir.

Ekinimizden ilacına kadar herşeyini dışardan almak zorunda bırakılmış bir millet olarak, emperyalizm ve ortaklarının kasasına çalışan köleler durumuna düşürüldük.

Öğreniyoruz ki, Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu, bu yıl Yerli Malı Haftasını, emperyalizmin yurdumuzu istilâsına karşı bir milli hareket olarak anlandırma kararındadır. Başta işçiler ve köylüler olmak üzere bütün bir millet olarak bu kararını var gücümüzle desteklemeliyiz. İşçiler ve köylüler yabancı sermaye ve şirketlere karşı yürütülecek mücadelenin en ön safında yer almalıdırlar. Yabancı sermayenin en fazla sömürdüğü, en çok baskı altında tuttuğu sınıflar, işçiler ve toprakta çalışan bütün köylü sınıflarıdır.

Arkadaş!

Yabancı sermayeye ve şirketlere karşı yürütülecek mücadeleye var gücümüzle katılalım!

Bu mücadeleyi fabrikada, toprakta, şehirde, köyde bütün emekçilere ve yurtseverlere yayalım!

yenilmiyecek!

İbrahim Kaypakkaya Kartal'dan bildiriyor.

Kartal Ege Sanayinde çalışan 152 işçi üç arkadaşlarının işten atılması üzerine 14 Kasım'da iş bıraktılar, ve fabrikaya kimseyi sokmadılar.

Yedinci gün, işveren, fabrika müdürü Kubilây Akpınar'ın işine son vermeye, işten atılan Hüsnü Değirmenli, karısını ve baldızını işe geri almaya söz verdiği halde, işçiler anlaşmaya yanaşmadılar; bütün isteklerinin kabulünü istedikler.

Sekizinci gün işçilerin karşısına iki araba toplum polisi çıkarıldı. İşçilerin istekleri kanunsuz olarak işten atılan arkadaşlarının geri alınması, işçiler üzerindeki maddi ve manevi baskıya son verilmesi, bir hırsızmış gibi üstlerinin aranmaması, sendika tüzûğünde öngörülen lokal müessesesinin tanınmasıdır.

Aldı sazi DEVİRİMİ

Boşa zaman geçirmeyip
Sağı solu görmek gerek
Uyku ilacı içirmeyip
Dev.Güçleri örmek gerek

Kumru gibi düşünmeden
Kötü kötü eşimmeden
Neyime gerek demeden
Eyleme tam girmek gerek

Hamur yoğuran ekmeğin atan
Emeğine terini katan
Yirmi dokuz gün aç yatan
Fırıncıyı bilmeğin gerek

Terzisinin kolu sökükle
Kasabının boynu bükükle
Hamalının omzu çökükle
Vurguncuyu vurmak gerek

Berberin uzun sakalı
Parmağı altın tokalı
Kimdir bunların çakalı
Soyguncuyu soymak gerek

İçimizdeki gavurlara
Dik dik duran duvarlara
Yazılar alınımızda kara
Artık karşı durmak gerek

Karşı durmak yeter mi hiç
Kovmayınan gider mi hiç
Tutup tutup etmeli hiç
Hesabını sormak gerek

Toplumunun tok olduğu
Sömürgecinin yok olduğu
Yüzlerin ak pak olduğu
Türkiye'yi kurmak gerek

Devrimi okudu yazdı
İrtica hortladı azdı
Suyumuz kaynadı gızdı
Soyup soyup sürmek gerek

Aşık Devrim!

olduklarını belirtmişlerdir. Bir avuç toprak ağasının, üç-beş vurguncu Amerikan işbirlikçisi patronun bizleri topraklarımızdan edip haklarımızın üstüne oturmasına dur diyelim.

Bildiri şöyle bitmektedir: Amerikan emperyalizm, işbirlikçileri ve toprak ağaları durdukça, bizim birlikte mücadelemiz devam edecektir. Çünkü onlar işçinin ve köylünün ortak düşmanlarıdır.

YAŞASIN İŞÇİLERİN VE KÖYLÜLERİN DEVİRİMCI BİRLİĞİ!

YAŞASIN BAĞIMSIZLIK

Devrimci öğretmenlerin bildirisi

Amerika'nın işbirlikçisi olduğu artık bütün vatandaşlarımızca bilinen AP iktidarı devrimcilere karşı yeni ve daha şiddetli baskı ve yıldırma

yolları peşindedir. Köylülerin karşısına ordumuzu dikmeye çalışan, işçileri topluluğu tutan, devrimci gençleri kurşunlatan iktidar, son olarak çıkardığı 'Tayin ve Nakil Yönetmeliği' ile vatansever öğretmenlerimizi Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesinden ayırmak istemektedir. Esasen bu tür çabalar boğundur. Bu baskılar, bir bakıma işçi ve köylü mücadelesinin her geçen gün biraz daha kitlelere mal olduğunu, saflarını çelikleştirerek işbirlikçileri korkuttuğunu ortaya koyar.

Nitekim Devrimci Öğretmenlerimiz, bu çabaların boşa olduğunu, hiçbir baskının onları halkımızın yanında olmaktan geri durduramayacağını açıklamışlardır.

Çarşamba, Havza, Fatsa, Lâdik, Mesudiye, Ordu, Ünye (Devamı & nöü sayıfada)

Uşaklar çoğaldı ekmeğin yetmiyor
Başımıza belâ dölmüş bizim

Çeyip inşaat, yol işçisi, taşçılık, hamallık yapmak için kentlere inerler... Beş altı ay çalışıp verem olma pahasına yemeden içmeden biriktirdikleri birkaç kuruşla köylerine dönüp çoluk çocuklarının urbalarını düzerler, yama yama üstüne urbalarını. Erkek gurbet ilde taşaronların ardında dolanır durur, kadın silada çoluk çocuğuyla, dertli başıyla yolları gözler, türküler düzer, ağıtlar yakar...

Yarım sen gideli yedi yıl oldu
Seninle gidenler silya döndü
Diktığın fidanlar meyveye durdu...

Gurbet dayanılacak iş değil, değil ama ne gelir elden.. Toprağın yok, ağanın kapısında ırgatlığa bile razısın ama ağanın canı isterse... bir tütün sar, at elini kulağına, zaten bu ülkede sana kala kala türküler kalmış, bu kadarlık olsun özgürlüğünü almamışlar elinden, seslen bakalım:

Dağlar başı boran değil, kış değil
Yarden ayrılalı gönül hoş değil
Gurbet il de dayanacak iş değil

Gâvur İli

Almanya'da, Belçika'da üzgün yüzlü, sarı benizli, kara bıyıklı insanlar görürsünüz.. Bakışta bellidir bunlar. Anadolunun bahtsız insanları.. Karınlarını doyurmuk, biraz para biriktirip dönüştürmek için gâvur illerine dek gelmişlerdir. Bu kez mehter marşı çalmıyor.. Avrupada analar çocuklarının beşiğini Türk geliyor diye sallamıyorlar.. Yemen çöllerinde can verenlerin torunları Alman illerinde bu kez.. Kafası kızarsa Alman çeker vurur, hesabını soramazsın. Arabaların altında can verir, hakkını arayamazsın.. Ama onların getirdikleri döviz, ithalatçılarımızın cüzdanlarını şişirir... kalkınıyoruz.. Ve silada dertli ana dizlerini döver, saçlarını yolar, ağıtlar düzer:

Yine yeşillendi suların başı
Aktı da dınmıyor gözümün yaşı
Ateşe koysunlar gülmedik başı

Alman ilinde öldü yanarım
Mavzeri asılı kaldı yanarım...

Kent yollarında zaman zaman yoksul köy dekanlıkları çıkar karşınıza. İnşaatçı çahşmaya gelirim, iş bulamadım, bir ekmeğin parası ver, derler sıkıla sıkıla... Onlar köylerine döner, yenileri köyden çıkar, yoksulluk bıçak gibi keser... ve yeni gurbet türkülleri yakılır...

İŞÇİ-KÖYLÜ

GAZETESİ

15 günlük gazete * Sahibi ve sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Ömer Överturgut * Teknik Yönetim: Esel İnanç * İdare yeri, yazışma ve abone adresi: Divanyolu Cad. 83/3 Sultanahmet - İSTANBUL. Telefon: 27 39 61 * Ankara Bürosu: Süleyman Sırrı Sokak 2/12 * Ankara Telefon: 12 74 17 * Dizgi - Tertip: Yüksek Matbaası * Bas. kısı: Vatan Matbaası * Yıllık Abonesi: Yurt içi 6 lira, Avrupa uçak posta 30 lira. İlan: Santimi 20 lira * Yayın Hânları % 50 indirimlidir.

Sanat okulları boykotu haklıdır

(Başarafa 1. sayfada) kına duyurdu. Sanat okulları boykotunun temelinde yalnız bozuk teknik eğitim değil, Türkiye'nin gittikçe yabancı egemenliğine bira. kılması yatmaktadır. Türkiye'yi yöneten iktidarlar, yabancı sermayeye tam bir hâkimiyet sağlamışlar, millî sanayinin ülke çapında

yaygınlaşmasını önlemişlerdir. Bunun sonucu yabancıya bağımlı montaj sanayii alabildiğine gelişmiştir. Bilişildiği gibi montaj sanayii kalifiye, yaratıcı iş-gücüne, teknik elemana değil, tekniğin öğrencilerin deyimi ile civata sıkıcı, işçiye ihtiyaç gösterir. Tekniker okullarına vurulan darbe,

köy enstitülerinin kapatılması, son olarak sanat okullu boykotlarına ve taleplerine karşı işbirlikçi iktidarların vurduğu darbe, ve adım adım kalifiye teknik elemanların tasfiyesi, ülkeyi saran dışa bağımlı montaj sanayinin gün geçtikçe gelişmesi ile yakından ilgilidir.

Sanat okullu kardeşler; sanat okuluna evlatlarını meslek sahibi olsun, hayatını kurtarsın diye gönderen işçi - köylü - esnaf - memur veliler;

Haklarınızı almak için girdiğiniz mücadele uzun vadeli, halkımızın kurtuluşu, ülke çapında yabancı egemenliğinin yok edilip, halkın millî iktidarının millî sanayii ülke çapında kuracağı millî - demokratik mücadele ile yakından ilgilidir. Çocuklarımızı böylesine bozuk, böylesine halk düşmanı bir eğitim düzeninin çarkından kurtarmak için, onları oturlu, halkına yararlı birer teknik eleman yapmak için ülke çapındaki millî - demokratik kavgaya kararınca katılalım. Bu mücadelenin bayraktarlığını yapan işçi - Köylü ile bağ kurup, işçi - köylü hareketlerinin yayılmasına yardımcı olalım. Bizleri karanihçe boğanlarla, yabancı sermaye savunucularıyla, banka ve ticaret dalaverelerini yürütenlerle bağlarımızı koparıp, halkın kurtuluşu için savaşan devrimci gençlik, devrimci dergi, gazetelerle omuzdaş olalım. Ve hep birlikte mücadelemizi başarıya

Çelik Halat işçileri işbirlikçi patrona karşı yığıtçe direniyor!

11 Kasım gecesi Çelik Halat fabrikasının 185 işçisi direnişe geçmişlerdir. İşçiler ayrılmaz bir bütün halinde, "bizim birliğimizi kimse bozamaz, demektedirler.

İşçiden yana devrimci gençler ve izmit bölgesinde ki tüm yurtseverler, işçinin yanında ve işçilerle beraber, dirler işçinin arasına dağılmışlar, dertlerini dinlemişler ve onlara çözüm yolları getirmişlerdir.

İşçiler, direnme nedenlerini yayınladıkları bir bildiri de şu şekilde sıralamışlardır:

1 - İşveren bir bildirimde bulunarak 20 arkadaşımızı verimsiz çalışmakla suçlamış, ikisini işten çıkartmıştır.

2 - İşveren ücret ayarlaması yapacağını, prim sistemi uygulayarak verime göre ücret dağıtacağını söylemiş ve sözleşmeye aykırı davranmıştır.

3 - Yönetmelik devamlı şekilde uygulanmış ve suçlu, ya da suçsuz olduklarına bakmadan arkadaşlarımızın yemiyeleri kesilmiştir.

4 - İşveren, bayramlarda arkadaşlarımızı zorla çalıştırmak istemiş ve baskı yapmıştır. Anayasa'nın 42 maddesine göre angarya yasaktır.

4 - Fabrika dışında işve-

Fabrikanın önünde toplu halde

renle tartıştığı için İbrahim Aydın arkadaşımız işten çıkarılmıştır.

Bildiri, KAHROLSUN İŞBİRLİKÇİ PATRONLAR - YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE, diye bit-

mektedir.

Diğer taraftan patron, noter vasıtasıyla Maden İş Sendikasına bir ihtarname çekmiştir. İhtarnameye sendika yetkilileri, işçilerin işçiyi bildirmesi, cevabını vermişlerdir.

Haklarını korumak için işçiler Hisar Döküm Fabrikasını işgal ettiler

Fahri Aral bildiriyor: Geçtiğimiz hafta Çayrova Hisar Demir Döküm işçileri yığıtçe bir direnişe

geçtiler. Arkadaşları Adem Türk'ün işten atılması üzerine, fabrikaların kapılarını kapayıp, işgal ettiler. Patron Şevket Camsel'in hiç bir sebep göstermeden yapmış olduğu bu harekete karşılık işçilerin başlattığı direniş devam etmektedir. Fabrikanın önünü "Emeğe saygı yok mu?", "Köle değil işçiyiz.", "İş emniyeti istiyoruz.", gibi pankartlarla donatılan Hisar Döküm işçileri o civardaki işçi kardeşlerinin de dayanışmasını sağlamaktadır. Önceki cumartesi günü Kartal'da bir haftadır direnen Ege Sanayi işçilerinin 50 kişilik bir grupla Hisar döküm fabrikasının önüne gelerek sevgi tezahüratı yapmaları ve onlara İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesini ulaştırmaları, işbirlikçi patronu fena halde ürkütüştür.

Bu da göstermektedir ki, işbirlikçi patronların en fazla korktukları şey işçilerin birliği ve dayanışmasıdır.

Çelik - Halat işçileri halay çekiyor!

Aydın din adamına Sorular

Soru: Sizce din istismarının nedenleri nedir? Ve İslâm dini istismara müsait bir din midir?

Cevap: Bugün için din is-

nalar hariç, diğerleri genel ve kutsi vazifelerini satıldıkları dolay ağaların ve kaba kuvvetin tesiri altında kötüye kullanılmaktadırlar.

Yaşasın Milli Kurtuluş Savaşları

Doç Dr. Türkaya Ataöv

50.000'in üstünde tirajlı İşçi - Köylü gazetesi emekten yana olanların yıllardır çıkarmak istedikleri bir yayındır. Aydınlık ve Türk Solu adlı dergilerin çevresindekiler başardılar bu işi... Bu sayıdan başlayarak "Dünyada Neler Oluyor?", başlığı altında başka ülkelerde olanları özetlemeğe - imkân oldukça da resimle süslemeğe - çalışacağım.

Son on-beş gün içinde tam üç ülke (Vietnam, Libya ve Bolivya) Amerikalı sömürgecilere kapıyı gösterdi...

VIETNAM: Defol Amerikalı!

Amerika Vietnam'da yenildi; çıkmaya hazırlanıyor. Asya'nın bir ucunda biz, bir ucunda Vietnam; ondan bize ne?, diyemeyiz, demedik de. Evli mize "misafirim", diye bir adam gelse, sonra işitsek ki bu adam girdiği başka evleri soyup soğana çevirmiş, ırz düşmanlığı yapmış, ev sahibini öldürmüş, bir daha gelişinde açar mıyız kapıyı? Köşeden daha burnu görünürse basmaz mıyız sopayı? Amerikan gâvurunun Vietnam'da ne haltlar ettiği bizi öyle bir ilgilendirir ki Kadın, çocuk demeyip meydan ateşinde yaktılar, potinleriyle bastırıp su da boğdular, bedenlerine alet takıp "Zito Venizelos, misillî bağtırmak istediler, yasaklanmış silahlarla tanınmaz hâle soktular yüzlerini. Bilmeliyiz bunları. Vietnamlıların üstüne önce Fransız sürüklerini, Fransızın savaş masraflarının % 78 ini Amerikan Hükümetinin verdiği Fransız Meclisinde açıkladığını da bilmeliyiz. Fransız dize gelince, bu kez Amerika'nın kendi paçalarını sıvamak zorunda kaldığını da Japon faşistleriyle işbirliği yapmış olanları Akdeniz kıyılarındaki eğlence ve sefahat merkezlerinden alıp tahtlara oturtular, kendi seçtikleri adamları başbakan diye yanlarına kattılar. New York Times adlı Amerikan gazetesi daha 12 Şubat 1950'de Vietnam ve çevresi için "büyük kumar oynamaya değer, diye yazıyordu. Bu oyununa karşı duranlara da türlü adlar takmaktaydı. Birkaç yüzyıl önce, Amerikan milleti de İngilizlere karşı bağımsızlık savaşını yürütürken onlara da "haydut, diyenler çıkmıştı. Amerika bağımsızlık istiyorlar diye, dörtüüz bin sivil Vietnamlıyı öldürttü, bir o kadarını da esir kamplarında çürüttü, bir milyona yakın insana işkence etti, kendinin de imzaladığı devletler hukuku andlaşmaları; esire, sivil dokunulmayacağına açık yazarken, Amerikan emperyalizminin saldırgan askerleri esirlerin kulaklarını kesip duvarlara astı, sevgiklerine yolladı... İşte, son on-beş gün içinde Amerika pes etti; "kazanamayacağım bu savaşı dedi. Davut Calud'u yendi gene. Koca bir korsan gemisi battı Vietnam limanlarında.

LIBYA: Defol Amerikalı!

Afrika'nın kuzeyinde Libya diye bir krallık vardı. Hani Trablusgarb derlerdi önceleri. İşte, orası Libya Arap Cumhuriyeti, adını aldı. Ve Cumhuriyetin ilk işi, yabancı üsleri kapatma adımı atmamak oldu. Gökte düğün var deyince merdiven kurmağa kalkan, eğlencesini seven bir kralları vardı, onu uzaklaştırdılar. Babası ölünce taht'a geçmeyi tasarlayan şehzadeleri vardı; Kurmay Başkanı ve işçi-başı Emniyet Müdürüyle birlikte alkoy-

AZIZNAME

Ağanın Destanı

Yol keserken dağdan indi dalıtaban,
Ağa oldu şimdi koltuk beğenmez!
Ziyafette çanakları yalayan,
Karttır diye körpe tavuk beğenmez!

Kalbına bakıp sanma özü var,
Ne dili, ne sazı, ne de sözü var...
Yoksul halkın ekmeğinde gözü var,
Onun için kanun, hukuk beğenmez!

Anlaşılmaz, arı soksun dilini,
Söyler durur, kıra kıra belini...
Başta külâh, sakhyorken kelini,
Kel başına şimdi kavuk beğenmez!

Şimdi bize akıl veren şu herif,
Direk derdi görse eğer bir elif...
Bir muvafık, bir bakarsın muhalif,
Meclislerde bugün nutuk beğenmez!

Kalpazanın düzelmezken ayarı,
Hırsızlıkta yokken onun uyarı,
Eğri diye beğenmiyor hıyarı,
Fırak gıyer şimdi kuyruk beğenmez!

Hazinevi, halkı sovan eskıya.

Oldu bugün başımıza evliya...
Güç mü yeter karşısında durmaya?
Kendi sözü... Başka buyruk beğenmez!
Kazanmışsın, hakkım deyip vermesen,
Zorla alır alıkıran başkesen...
Çok söylendi, ama söyle bir de sen,
Sözün gelir abuk-sabuk, beğenmez!

AZİZ NESİN

Amerikalılar Aya nasıl gittiler?

(Başarafa 1 no. sayfada,
bakımdan sömürme mekanizmasının baş temsilci-
sidir. Amerika, dünyada bizim gibi birçok ülke-
rin madenlerini, petrolünü, insan gücünü, akla ge-
len ve gelmiyen bütün değerlerini, kendi menfaatli
için, bu ülkelerin halklarının sefaleti pahasına kul-
lanan bir devlettir.

Kendimizde pay biçelim: Her gün soframıza ge-
len buğdaydan, yollarımızda yürüyen kamyonlara
kadar herşeyi, büyük paralar karşılığı Amerika'dan
satın almaktayız. Amerika, buğday üretmemi-
zi, makine yapmamızı, çeşitli yollardan önlemek
tedir. Kurulmuş çoğunluk fabrikalarımızı ise, ya
doğrudan doğruya; ya da memleketimizi onlara
peşkeş çeken bir kaç hain vasıtasıyla Amerika çalı-
ştırmaktadır. Bu hainlerin imzalattığı ikili anlaş-
malar sayesinde madenlerimizin, petrolümüzün ge-
lirleri Amerikaya akıp gitmektedir. Gene bu tür
yollardan ordumuzun silahını Amerika'dan almaya
mecbur edilmişizdir. Tabii bir savaş durumunda A-
merika ordumuz ve topraklarımızı kendi çıkarları
için kullanmak isteyecektir. Şimdiden kullanma-
ya çalışmaktadır. İşçimizin, köylümüzün, memuru-
muzun verdiği vergiler onların ülkemizdeki ortak-
larına kredi diye verilmede, yapılan ve dışardan
gelen malları alırken, kendi paramızla bir kere
daha kazıklanmaktayız. Her yıl memleketimiz
soktuğu şirketleri ve işbirlikçileri vasıtasıyla Ame-
rica, milyarlarca lirayı alıp gitmektedir.

Köylüyü dar zamanlarda aşırı faizlerle borç-
landıran, sonra ürününe, toprağına haciz koydu-
ran tefeciler ve ağalar da Amerikanın adamlarıdır.
lar. Amerika'nın desteklediği bankalar, köylüye de-
ğil, bunlara kredi verir. Tabii bu dolaptan en bü-
yük payı da Amerika alır.

Yukarıda anlatılan oyunlar daha bir çok geri
kalmış ülkede oynanmaktadır. Eh böyle olunca da
Amerika tabii zengin olur. Aya adam gön-
dermek için bütçemizin onlarca katı paraları, yüz-
milyarlarca lirayı harcar durur da kılı bile kıpır-
damaz.

Peki, ya akıl? Akıl kimin?
İki güne bir gazeteler yazar durur. Amerika'daki
Türk bilgileri şöyle yaptı, böyle yaptı diye.
Amerika maddi kaynaklarımız gibi, aklımızı da çe-
şitli yollardan kendi menfaatli için kullanmaktadır.
Yüzbinlerce lira harcıyarak yetiştirdiğimiz bilim
adamlarımıza bedavadan sahip çıkmaktadır. Daha
bizim gibi nice geri kalmış ülkenin bilgileri bugün,
Amerikalılara aya göndermek için çaba harcamak
tadırlar.

Para ve akıl bizden ve bizim gibi ülkelerden,
Ay'a giden Amerika...

Biz, işçiler, köylüler, bütün millet Amerika'nın
karşısına dikilip değerlerimize sahip çıkalım, bi-
zimiz gibi ülkelerin halkları sürüp çıkarsınlar, gene
aya gidebilecekler mi bakalım?

Ulaştırılm.
Selâm size sanat okullu
kardeşler.

Selâm size çocuklarının
mücadelesine destek olan ve
iller!

İŞÇİ - KÖYLÜ

«AP bir menfaat şebekesidir»

Gazetemizin çıkışından beri illeri sürdüğü bir gerçek
vardır: AP. Amerika'nın ül-
kemizdeki işbirlikçileri ile
toprak ağaları ve tefecilerin,
vurguncuların partisidir.
Sahte seçimlerle iktidara ge-
lerek işçimizin, köylümüzün
yoksul kılması pahasına, ül-
kemizi Amerikalılara peşkeş
çekmektedir. Halkımızın çe-
şitli halk düşmanlarının
menfaatlerini korumaktadır.

İşte bu gerçekler, son za-
manlarda, parti içindeki hi-
zipleşme sonucu, bir AP li
tarafından ıtırak edilmiştir.
Bakınız, eski AP grup baş-
kanvekilli Ethem Kılıçoğlu ne
diyor:

«Şimdi birtakım gerçekle-
ri söyledim mi komünist L.
lursun bu ülkede. Muayyen
bazı insanları zengin etmek
için kurulmuş şebekeler var.
Dört beş yılda 40-50 milyon
kazanılan insanlar var. Kötü-
ları inceleyin, bilinen bazı
şirketlerin altını kazıyın, çı-
kar isimleri bir bir. Bir fin-
dik mevzuu var Giresun'da.
Üç kardeş, her biri bir par-
tiden... Bir demir işi var.
Bir gübre sanayi meselesi
var.»

«Cam kırılır, camın kırıl-
dığını ben de söylerim, Brej-
nev de söyler. Komünist mi
olduk biz? Bakın, bir örnek
daha vereyim: Sosyal mes-
kenler nerede yapılacaktı?
İzmir'de, İstanbul'da, gece-
kondu bölgelerinde... Bazı
arkadaşlar bölgelerinde yap-
tırdılar. AP il ve ilçe baş-
kanlarına ve üyelerine ver-
diler. Listesi var bunun ben-
de.»

Ethem Kılıçoğlu, bu söz-
leri ister, AP nin bulaştığı
ve yönettiği kirli menfaat
oyunlarından tiksindiği için,
isterse kendilerini önemli
mevkilerinden uzaklaştıran.
ra kızarak söylemiş olsun,
AP hakkında yazdıklarımı-
nın doğrulamaktan ötede bir
anlam taşımaz.

tismarının nedenleri kişisel
çıkartlar ve şahsi menfaatle-
rin müdafaa edilmesidir.
Soru: Din adamının halk
içinde görevi ne olmalıdır?
Cevap: Din adamının baş-
lıca vazifesi: toplumu dai-
ma cehaletten, fakirlikten,
hastalıktan ve kölelikten u-
sak kalıp, kendi kişiliklerini
ve benliklerini korumaları
hususunda gereken sade fi-
kirleri vermesiyle halka her
yönden örnek olmalıdır. Bu
gün için din adamlarımız bu
görevlerini yapıyorlar mı?
Maalesef, bugün için, din a-
damlarımız pek az müstes-
na.

Devrimci Öğretmenler

(Başarafa 3. sayfada)
ye ve Vezirköprü öğretmen-
lerinin yayınladıkları 229
imzalı bildiriye aynen yazı-
yoruz:

HALKIMIZA DUYURU
Millî Eğitim Bakanlığı,
Nakil Yönetmeliği'ne göre,
yeni yayınladığı «Tayin ve
yurt sorunlarına çözüm yo-
lu araştırma öğretmenleri
rejim düşmanı olarak nite-
lemekte ve bu yüzden öğre-
menlerin yerini, bir yıl için
de birkaç kez değiştirebil-
mektedir.

HATIRLATIYORUZ

ANAYASA Madde 20 —
«Herkes düşünce ve kanaat
hürriyetine sahiptir. Düşün-
ce ve kanaatlerini söz, yazı,
resim veya başka yollarla
tek başına veya toplu ola-
rak açıklayabilir ve yayabi-
ler.»

ÖYLEYSE

- 1 — Bizli sömüren Ameri-
ka'nın ve yurdumuzdaki or-
taklarının egemenliğine sou-
verinceye kadar,
  - 2 — Bizli bağını duruma
düşüren ikili anlaşmaları
fesh edinceye kadar,
  - 3 — Fakir halkımızın de-
mokratik haklarını engelle-
yen tefecilik, faizcilik mü-
esseseleri yıkılıncaya kadar,
  - 4 — Köy çocuklarına oku-
ma imkânı sağlanıncaya ka-
dar,
  - 5 — Yurdumuzdaki işsizlik
ve pahalılık sorunu çözü-
lünceye kadar,
  - 6 — Grev hakkımızı ver-
meyen ve düşüncelerimize
kilit vuran bu düzeni de-
ğiş. birinceye kadar,
- Devrimci mücadeleml.
ze, bütün baskılara rağmen
devam edeceğimizi, DEV-
RİMCİ öğretmenler olarak
kamuoyuna duyuruyoruz.

Bunların hepsi bilmektedir-
ler ki, İslâm kendisine hura-
fe, batılı sokan sahtekârları
asla kabul etmez. Şayet İ-
slâm hakim olsa, ilk iş ola-
rak insanlığa sunulan ger-
çekleri tepeleyip çalışmaya-
rak hayatını dinden kaza-
nan boş insanları tartı ede-
cektir. Bu sahtekârlar, ga-
yet açık olan İslâma efsane-
vi kapalı sokmuşlar, din
adına milletin akıllarını u-
yusturmuşlardır. Bu çıkarıcı
rin adamları bilirler ki, asıl
vazifelerini kapitalist ve de-
rebeylik olan bir cemiyet şek-
linin normal olduğunu gös-
termek, çalışan, sömürülen
ve mahrum olan halkı al-
datmaktır.

Soru: Yürüyüş ve protesto
gösterisine öncülük etme ge-
regini nereden duyduunuz?

Cevap: İki günün müsavi
götmesini zarar olarak telâk-
ki eden yüce bir dinin göre-
vini yapmam münasebetiyle
aziz milletimin sömürülerek
açlığa, çıplaklığa, süflüyyata,
alçaklığa maruz kalarak kö-
lelikten de aşağı düşüşünü
görünce, bu felâketin dinen
yasak olduğunu bildiğim
için, kendi kudretimi bu u-
ğurda harcamayı yüce bir
vazife bildim ve buna karşı-
lık mükafat beklerken vazî-
feme son verdim.

Batman'da köylüye tohumluk verilmedi

Batman'da tohumluk ala-
mayan üçyüz kadar köy'de
Ziraat Bankası önünde top-
lanarak Banka Müdürünü
protesto etmişler ve «Bize
tohumluk vermeyen Banka
Müdürünü istemiyoruz, diye
bağırmişlerdir.

Tarım Teknisyenliği ile
Ziraat Bankasının birlikteli-
yaptıkları ihtiyaç belgelerin-
de belirtilen şekilde tohum
alamayan köylüler topluca
Banka önüne gelerek pro-
testo gösterisi yapmaya baş-
lamışlar ve Banka Müdürü-
nün istifasını istemişlerdir.

Olaylar üzerine köylüler-
le bir konuşma yapan Bat-
man kaymakamı Necmettin
Unutkan köylülere daha ön-
ce aldıkları buğdayları sat-
maları yüzünden artık eski-
si kadar tohumluk almala-
rının mümkün olmayacağı-
nı söylemiştir.

İki saat kadar devam eden
köylülerin gösterisi polis
marifetli bastırılmak is-
tenmiştir.

İşçilere ihanet eden sarı sendika işgal edildi

Muhabirimiz FARUK
HAKSAL bildiriyor.

Cevizli Sigara Fabrikası ve
Cibali Sigara Fabrikası iş-
çileri Türk-İş'e bağlı Tek Gı-
da İş Sendikasını işgal et-
mişlerdir. Sendika ağaları-
nın, işçi sınıfı sırtından sür-
dürdükleri saltanatı yıkmak
amacı ile etkili bir mücadele
dele yürütmeye kararlı olan
işçiler, bütün Türkiye'deki
işçi arkadaşlarının, devrim-
cilerin ve bütün ilerici kur-
luşların yürüttükleri demok-
ratik mücadele kendilerine
destek olmalarını istemek-
tedirler.

İşgal komitesi, Basın Bü-
rosu yöneticileri, Bahtiyar
Kuru, Mehmet Mıhlacı ve
Durmuş Çakmak İŞÇİKÖY-
LÜ'ye şu açıklamayı yap-
mışlardır:

1967 Eylülünden evvel iş
kolumuzda Türk-İş'e bağlı
iki sendika vardı. Biri MÜS-
kirat Sendikası, diğeri de
Tüm Gıda İş Sendikası. Bu
iki sendika da Türk-İş'e bağ-
lı olmasına rağmen, kendi
aralarında hizipleşmişler ve
işçiyi ikiye bölmüşlerdi. İş-
çilerin birbirine düşürülme-
si, kendi çıkarlarına aykırıy-
dı. Bunun üzerine 19 Ocak
1969 da kongre toplandı.
Kongrede iki ay içinde, Tek
Gıda-İş isimli yeni bir sen-
dika kurulmasına ve bu iki
sendikanın da bu yeni sen-
dika içinde toplanmasına ka-
rar verildi. Yeni sendikanın
kurucu başkanı Seyfi Demir-
soy, Sekreteri de Halil Tunç
oldular. Yeni kurulan sendi-
kanın yönetim kurulu, 5000
TL. maaşlarla donatıldılar.
Masa başında uyudular. Ve
kongre kararını uyuttular.

Biz de, meselelerimizi
bütün Türkiye işçilerine du-
yurmak ve demokratik mü-
cadelemizde bütün ilerici
güçlerin desteğini sağlamak
için çarşamba günü 11.15 den
itibaren Sendikayı işgal et-
tik. Bütün işçi arkadaşları
ve ilerici güçleri direnişimi-
ze çağırıyoruz.

Cevizli ve Cibali Sigara
Fabrikası işçilerinin, sendi-
ka ağalarına, demokratik
haklarının sarı sendikalar
yoluyla istismarına karşı
yürüttükleri aktif mücadele,
le, bütün devrimci güçlerin
desteğini sağlayacaktır.

dular. Söz gelişi, zâlimin hakkından kuvvetli gelir.
İktidar kendine ilerici, toplumu diyen bir subay-
lar grubuna geçti. İlk iş olarak, Tripoli yakınla-
rındaki Amerikan üssü ile Tobruk ve El Adan İngi-
liz üsleriyle 15 bin Amerikalı, 5 bin İngiliz ve gö-
ründü. Bu gidişle 46 Amerikan, İngiliz ve Batı
Alman şirketi de devletleştirilir. Yeni hükümetin
3.000 milyon tonluk petrol yataklarını yabancılar-
dan çekip alması da beklenebilir. Eski Kral İdris
bin nesine gerek gümüşlü zurna, diyerek Libya
petrolünün çoğunu yabancı soygunculara bırakıyor,
geri kalanını da cebine atıyordu. Yabancılar iç-
teki dostları olan kabile şeflerini bir dürtüler, ama
onlar "gık,, bile diyemedi. Yeni yöneticileri de şö-
le bir denediler, baktılar ki her ağaçtan kaşık ol-
muyor. Yemen'in güneyi ile Sudan'da da ilerici hal-
ka dönük rejimlerin oturmakta oluşu Arap dünya-
sında emperyalizme ve derebeyliğine karşı akımın
güçlendiğini gösteriyor.

BOLİVYA: Defol Amerikalı!

Bolivya'da da Amerikan çıkarıcıları kapı dışarı
ediliyor. Bolivya, Amerika kıtasında bir ülke. Yıl-
lardır kuzey komşusu Birleşik Devletler'in sömü-
rüsü altında inlemiş... İşte, bir kaç hafta önce o-
rada da Yeni Ovando hükümeti bir Amerikan şir-
ketini kovdu ülkeden, tam on dört yıldır Bolivya
petrolünü çalan bu şirketin mallarına da el koy-
du... Geçen yıl da Peru'da bir Amerikan şirketi ay-
rı biçimde devletleştirilmişti... Darısı bizim başı-
mıza.

EAS Akü Sanayiinde sarı Sendika İşçi-Köylü dağıttırmadı

Ege Sanayi işçilerinin mü-
cadelesi sonucu, Kartal böl-
gesinde yoğunlaşmaya baş-
layan devrimci işçi diren-
çlerini yolaştırmak ve dev-
rimci hedeflerinden saptır-
mak amacıyla bir takım sarı
sendikalar harekete geçmiş-
lerdir.

EAS işçilerinin, «cretleri-
ni artırmak, demokratik
haklarını çiğnetmemek ve
yeni demokratik haklar elde
etmek» konusunda kararlı
olduklarını gören sarı Pet-
rol-İş Sendikası, işçilerin da-
vasına sahip çıkmış gözük-
rek, 21 Kasım cumartesi gü-
nü Kartal'daki işyerinde gre-
ve gitmiştir. Grev, patronla,
sarı Petrol-İş sendikası ara-
sında çarpışıklı dövüş nite-
liğindedir.

İşçilerin toplu halde bulun-
masından korkan sarı sen-
dika, fabrikada grev gözcu-
lerinden başka kimseyi bi-
rakmamış, işçileri evlerine
göndermiştir. Petrol-İş Kar-
tal Bölge Temsilcisi, direnen
işçilere destek olmak ve mü-
cadele organları olan İŞÇİ-
KÖYLÜ gazetesini ulaştır-
mak üzere giden devrimci
gençleri, grev gözcüleriyle

görüştürmemiştir. «Bizim iş-
çilerimiz sendikamızın çi-
kardığı dergiden başkasını
okumaz, diyerek, İŞÇİKÖY-
LÜ'nün dağıtılmasına engel
olmuştur. Daha sonra, dev-
rimci gençleri fabrikaya yak-
laştırmamak için, toplum
polisi çağırmıştır.

EAS işçileri ve bütün iş-
çiler!
Sarı sendikaların oyunu-
na gelmeyin!

Haklarınızın sarı sendi-
kalarla, işverenler arasında
pazarlık konusu yapılmasına
gözümümün!

Mevcut sendikalarınızı
devrimci hale getirmek için
mücadele edin!

Birleşin, devrimci sendika-
larınızı kurun!

Demokratik haklarınızı
kendi gücünüzle söke söke
alın!